

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 33T/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010973
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šuťak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121010973.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Petrom Šuťakom na hlavnom pojednávaní dňa 21. júla 2022 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. C. D. E. F. G. E. B. F. H. , nar. X.X.XXXX v B. B., okres Poprad, trvale bytom
C. B. XXXX/XX, I., toho času vo výkone trestu
odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Prešov

je vinný, ž e

dňa 10.02.2020 v čase okolo 20.00 hod. v priestoroch izby č. XXX oddielu D., v oddelení výkonu trestu s miestom výkonu služby v B. Ústavu na výkon trestu odňatia slobody I., F. J. XX, B., fyzicky napadol poškodeného A. I. a to tak, že po predchádzajúcom verbálnom konflikte pristúpil k jeho posteli, na ktorej poškodený práve sedel a dlaňou pravej ruky ho jedenkrát udrel do ľavej spánkovej oblasti hlavy, čím takto spôsobil poškodenému A. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, okr. Kežmarok pretrhnutie ušného bubienka ľavého ucha s dobou liečenia 35 dní,

teda

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.6.2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov obžalobu na obžalovaného A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedka A. I. a L. B., znalcov MUDr. I. F. a PhDr. M. F., vykonaním konfrontácie medzi svedkami A. I. a F. L. B. a prečítaním listinných a ďalších dôkazov.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný a využil svoje právo a odmietol vypovedať. V zmysle zákonných ustanovení bola však prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že výkon trestu nastúpil dňa 28.10.2019 v B. a na izbe bol umiestnený s A. I.. Poprel, aby poškodeného A. I. napadol, ani mu inak fyzicky neublížil. Nejaký čas po skutku po oddiele išla informácia, že poškodený sa sťažoval na bolesti ucha už pred skutkom a nevedel uviesť, kto mu túto informáciu poskytol. V predmetný deň do 20.10 hod. pozeral televíziu v kultúrnej miestnosti a potom bol na izbe XXX. Poškodený sa ho opýtal, kto mu ukradol veci, načo uviedol, že mal vecí zbaliť a zložiť do skrinky a nie nechať ich voľne položené a odísť z izby preč.

Poškodený A. I. uviedol, že nechal veci na posteli a poprosil obžalovaného, aby ich postrážil a po návrate si všimol, že mu veľa vecí pomizlo a keď sa opýtal obžalovaného, tak dostal facku na ľavú stranu tváre a cítil sa hrozne a od steny dostal druhú. Na ďalší deň išiel za lekárkou, následne na ošetrovanie, kde mu povedali, že má prasknutý ušný bubienok, čo potvrdili aj v Prešove. Po údere ho bolela hlava, celú noc nemohol spať a bolela ho hlava. Na izbe v čase skutku boli iba samí dvaja. Pred skutkom nemal problémy so sluchom, ani bolesťami hlavy a úder bol hroznou silou a od steny dostal facku. V čase skutku sedel so sklonenou hlavou a po príchode obžalovaného nevedel, aký má úmysel a z eskorty sa vrátil okolo 16.00 hod. a rozhádzané veci našiel po príchode z večere okolo 20.00 hod. Zmiznuté veci zistil ešte pred úderom a tesne predtým ako dostal facku a zistil to o 19.45 hod. a úder dostal okolo 20.00 hod. Jeho posteľ bola umiestnená na pravej strane rohu a sedel na kraji postele a obžalovaný pristúpil od okna, ako bol sklonený. K organizácii miestnosti uviedol, že jeho posteľ bola umiestnená napravo v rohu a hlavovú časť mal otočenú smerom k rohu a bol otočený smerom k rohu a tvárou k oknu. Má stredne ťažkú depresiu a užíva lieky. Predmetný incident hlásil stálej službe a kapitán B. asi okolo 21.00 hod. uviedol, že keď nemá nič krvavé, má si dať obklad na hlavu a zajtra ísť k lekárke. Z prečítaných výpovedí z prípravného konania ďalej vyplynulo, že bol hospitalizovaný na psychiatrii v roku 2014 a je stále v ambulantnej liečbe s diagnózou stredne ťažká depresia, má strach z ľudí, úzkosť, sociálnu depresiu a po medikamentnej liečbe sa jeho stav upravil a teraz užíva iba jednu tabletu večer.

Znalec A. I. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený dňa 10.2.2020 utrpel úraz, a to pretrhnutie ušného bubienka ľavého ucha a z medicínskeho hľadiska ide o poranenie stredne ťažké s dobou liečenia 35 dní a ktoré krátkodobo v trvaní 7 dní obmedzovalo bežný život poškodeného. Poranenie mohlo vzniknúť tak, ako uvádza poškodený, teda priamym a aktívnym mechanizmom a pôsobením sily strednej intenzity. Uvedené poranenie môže vzniknúť účinkom nepriamo pôsobiacej sily, či vyžaduje náhlu zmenu tlaku v ušnej dutine, napr. barotraumu v prípade hĺbkového potápania. Uvedené poranenie môže vzniknúť aj v prípade čistenia uší vatovými tyčinkami, ako aj pri infekcii, ale to nie je úrazového pôvodu a vzhľadom na nástup symptómov to bolo jednoznačne úrazového pôvodu. Na poškodenom neboli zaznamenané iné známky vonkajšieho násillia a v lekárskej správe nie sú záznamy, aby v okolí ucha bolo nejaké začervenanie alebo iné znaky.

Svedok L. B. uviedol, že v uvedený deň mal nočnú službu ako referent režimu oddelenia výkonu trestu v B. a v čase okolo 21.00 hod. obaja odsúdení ho oslovili, že s ním chcú rozprávať, kde im oznámil, že po obchádzke sa zastaví na izbe XXX. Po príchode na izbu odsúdený I. uviedol, že majú vzťahové problémy a pridala sa k tomu aj B. a navzájom sa obviňovali, že konflikty vyvoláva ten druhý. I. vyslovil obavu, žeby mohol byť fyzicky napadnutý a na priamu otázku, či došlo k útoku odpovedal nie. Rovnako B. uviedol, že ho nenapadol, neudrel, ani nemieni napadnúť. Odsúdený otravoval personál rôznymi sťažnosťami a podaniami a žiadal, aby bol izolovaný a nenašiel žiadne znaky zranenia a dospel k záveru, že nie je potrebné kontaktovať vedúceho zmeny. Uzavrel to tým, že ráno majú osloviť pedagóga a pokračoval vo výkone svojej služby a do konca služby nebolo nič viac oznámené. Odsúdený I. nepožadoval lieky, ani

lekárske ošetrenie a kontroly vykonávajú sa každých 90 minút a nevidoval, aby I. bol hore a nespal. Poškodený mal vzťahové problémy stále. Bol aj disciplinárne potrestaný a nemal vedomosť o konfliktoch poškodeného s inou osobou. Poškodený mu výslovne uviedol, že sa bojí, že bude fyzicky napadnutý.

Znalkyňa I. M. F. uviedla, že poškodený je vo výkone trestu a jeho život sa točí okolo väzenského spolunažívania a pobyt vo väzení je sprevádzaný konfliktnými interpersonálnymi vzťahmi a má pocit nespravodlivosti a krivdy, čo sa týka odsúdenia a konfliktov v base. Jeho vnímanie je výrazne subjektivistické a vlastné pričinenie chybám si len ťažko pripúšťa. Vzťahy nadväzuje rýchlo a ľahko a vie konať podľa vlastných rozhodnutí a bežné problémy zvláda dobre. U menovaného je vidno horšie zvládanie záťažových situácií a pri zvýšenej psychickej záťaži reaguje výbušne, s prítomnosťou agresívnych prejavov, či už skrytých vo forme zákernosti alebo priamych. Sebavedomie má nevyrovnané, čo môže kompenzovať direktívnym správaním voči slabším, či nejako znevýhodneným ľuďom. Intelektové a rozumové schopnosti sa nachádzajú v pásme podpriemernej intelektcie. Sú primerané nato, aby pochopil predmet vecí a vedel sa k nej vyjadriť. Je orientovaný správne miestom, časom a osobou a aktuálne netrpí poruchami vnímania a myslenia. Krátkodobá a dlhodobá sú pomerné, vybavovanie nie je úplne presné a množstvo konfabulácií je v medziach normy. Menovaný hovorí o udalosti tak, ako sa stala a ako ju vtedy vnímal. Aj s odstupom času ju opisuje relatívne zhodne. Nemá snahu poškodiť obvinenému B. a ich vzťah bol najprv pozitívny a následne mali medzi sebou drobné spory a konflikty. Menovaný má výraznú snahu javiť sa v lepšom svetle, a to najmä pokiaľ ide o popis zo situácií zo svojho života mimo vyšetrovaný skutok. Lži skóre u obžalovaného zistila vysoké a menovaný má výraznú snahu javiť sa v lepšom svetle, najmä pokiaľ ide o udalosti, ktoré sa udiali v jeho živote pred vyšetrovanou udalosťou a o vyšetrovanej udalosti hovorí tak, ako ju zažil. Zámernú snahu poškodiť obžalovanému u poškodeného nezistila.

Bola vykonaná konfrontácia medzi svedkom A. I. a svedkom kapitánom L. B., kde I. uviedol, že bezprostredne po skutku to chcel nahlásiť prostredníctvom hlásky a následne pri kontrole o 21.00 hod. to nahlásil kapitánovi B., a to že bol napadnutý a bolí ho hlava. Svedok B. uvedenú skutočnosť poprel a rozprávali sa oni traja v uličke a I. iba uviedol, že sa bojí, že sa môže niečo stať a na jeho otázku, či bol I. napadnutý uviedol, že napadnutý nebol a B. poprel, aby niekoho napadol. Vykonaj aj vizuálnu kontrolu odsúdených, kde nebolo viditeľné žiadne zranenie, ani viditeľné poškodenie oblečenia a uviedol, že si nemôže dovoliť nenahlásiť konflikt medzi odsúdenými.

Z prečítaných listinných dôkazov je zrejmé, že boli zaobstarané lekárske správy poškodeného, kde však súd poukazuje na skutočnosť, že tieto boli verifikované znaleckým posudkom MUDr. I. F.. Obžalovaný z výkonu trestu je hodnotený tak, že výkon trestu nastúpil 22.10.2019, kde sa bezproblémovo adaptoval na podmienky výkonu trestu a konfliktné správanie sa nevyskytli až do konfliktu s A. I., na základe ktorého bol umiestnený samostatne. Následne sa u obžalovaného vyskytli negatívne poznatky, ktoré boli vyriešené v rámci pohovoru s odsúdeným a dňa 1.6.2020 bol disciplinárne potrestaný a v súčasnosti dodržiava čistotu a poriadok a kontakt s vonkajším prostredím udržiava formou korešpondencie, telefonátov s matkou, manželkou a deťmi.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, kde naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/80/2018 zo dňa 24.4.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10To/14/2019 uznaný vinným z prečinu vydierania podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 26 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Poprad, sp. zn. 4T/67/2013 zo dňa 31.5.2016 je pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a/ Trestného zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky s uložením primeraných povinností a obmedzení a výkon tohto trestu mu bol nariadený 21.1.2020 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov je zrejmé, že tento sa dopustil 3 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

Boli oboznámené aj hodnotenia poškodeného, z ktorého je zrejmé, že tento bol opakovane disciplinárne potrestaný a Okresný súd Prešov rozhodol o jeho preradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a v jeho prípade išlo o konfliktného jedinca. Zo strany obžalovaného boli predložené písomné podklady, ktoré boli oboznámené a ktoré sú súčasťou obhajoby obžalovaného.

Súd zhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, ako aj súhrnne zistil nasledovné:

Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že medzi obžalovaným A. B. a poškodenými A. I. došlo dňa 10.2.2020 k verbálnemu konfliktu ohľadne odcudzenia vecí poškodenému A. I., kde následne obžalovaný ho jedenkrát udrel do oblasti v ľavej spánkovej oblasti a podľa vyjadrenia znalca poškodenému A. I. spôsobil poranenie, a to pretrhnutie ušného bubienka ľavého ucha s dobou liečenia 35 dní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a uviedol, že on žiadnym spôsobom poškodeného nenapadol, ktorý mu vyčítal, že mu zmizli vecí, ktoré mal voľne položené a poprel akékoľvek násilie z jeho strany voči poškodenému. Zo skutku je usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného A. I., ktorý uviedol, že popritom ako sedel na posteli, dostal facku na ľavú stranu tváre a následne s týmto poranením bol na ošetrení u lekára, kde mu potvrdili prasknutý ušný bubienok. Pred samotným skutkom nikdy nemal problémy s ušami, ani s bolesťami hlavy a celá udalosť sa odohrala okolo 21.00 hod. a sedel otočený tvárou k oknu, kde obžalovaný k nemu pristúpil a udrel ho fackou.

Výpoveď poškodeného potvrdzuje aj záver znaleckého posudku MUDr. I. F., ktorý popísal poranenie a dobu jeho liečenia a k mechanizmu uviedol, že poranenie mohlo vzniknúť tak, ako to uvádzal obžalovaný a išlo o priamy a aktívny mechanizmus pôsobením sily strednej intenzity. Síce pripustil, že uvedené poranenie môže vzniknúť aj iným mechanizmom, ale v konkrétnom prípade vzhľadom na nástup symptómov jednoznačne išlo o poranenie úrazového pôvodu.

Aj vypočutá znalkyňa I. M. F. uviedla, že intelektové a rozumové schopnosti sa nachádzajú v pásme nadpriemernej inteligencie a sú postačujúce nato, aby pochopil predmet vecí a vedel sa k nemu vyjadriť a udalosť opisuje hodnoverným spôsobom, nakoľko aj s odstupom času udalosť opisuje relatívne zhodne s udalosťou bezprostredne po incidente. Nezistila žiadnu snahu poškodiť obžalovanému. Síce poškodený má výraznú snahu javiť sa v lepšom svetle, ale ide najmä o popis situácii zo svojho života mimo vyšetrovaný skutok a uzavrela, že pokiaľ poškodený má snahu javiť sa v lepšom svetle, ide najmä o udalosti predchádzajúceho života a o vyšetrovanej udalosti hovoril úprimne, tak ako ju zažil.

Rozdielne vypovedal svedok F. L. B., ktorý uviedol, že obaja ho oslovili, že chcú riešiť vzťahové problémy. Potom sa navzájom obviňovali, ale výslovne popreli, aby došlo k fyzickému napadnutiu a dokonca negatívne popreli aj priame otázky a na uvedenej výpovedi zotrval aj pri vykonanej konfrontácii. V tejto súvislosti je potrebné poukázať najmä na správu ošetrujúcej lekárky ÚVV Prešov, ktorá uviedla, že tento bol dňa 10.2.2020 ošetrený a následne odoslaný na odborné vyšetrenie, aj keď sú rozpory vo výpovediach svedka A. I. a kapitána L. B., tieto sa nepodarilo odstrániť ani vykonanou konfrontáciou, ale existuje tu sled jednotlivých dôkazov, ktorý zároveň v súvislosti preukazuje skutočnosť, že sa skutok stal a toho sa dopustil obžalovaný A. B. a to ide najmä o výsluch poškodeného, kde jeho zranenia boli objektivizované znaleckým posudkom MUDr. I. F., ktorý pripustil aj mechanizmus vzniku poranenia, ako uvádza poškodený a vylúčil inú možnosť vzniku poranenia, lebo v konkrétnom prípade jednoznačne išlo o úrazový dej a taktiež znalkyňa I. M. F. uviedla, že aj keď obžalovaný má zvýšené lží skóre, aj keď zistila uňho snahu javiť sa v lepšom svetle, ale nebolo to vo vzťahu k predmetnému skutku, ale k predchádzajúcemu životu a výpoveď poškodeného považovala za vierohodnú a nezistila žiaden úmysel poškodiť obžalovanému.

Na základe uvedeného súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností mal jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, a toho sa dopustil obžalovaný, kde obžalovaný použil fyzické násilie a to jedenkrát udrel poškodeného do ľavej spánkovej časti tváre, kde mu spôsobil poranenie, a to pretrhnutie ušného bubienka s práceneschopnosťou 35 dní a teda bolo jednoznačne preukázané, že konaním obžalovaného došlo k úmyselnému ublíženiu na zdraví poškodeného a teda sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný je plne trestnoprávny subjekt a konal formou priameho úmyslu v zmysle § 15 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, lebo chcel spôsobom v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, a to zdravie a telesnú integritu poškodeného a podľa názoru súdu je tu jednoznačne preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného – úderom a následkom vznikom poranenia poškodeného A. I., čo je zrejmé najmä zo záverom znaleckého posudku MUDr. I. F., ktorý pripustil takýto mechanizmus vzniku poranení.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona, kde za takto kvalifikovaný skutok je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 2 roky a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to že bol v minulosti súdne trestaný a pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu a teda pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 1-2 roky. Mal zato, že na dosiahnutie účelu Trestného zákona postačuje uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním skutku bol už vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin a preto ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a takýto trest považoval za zákonný, spravodlivý a dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona, a to tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.